DERDE JAAR, N°. 406. 1839. WOENSDAG, 6 MAART.

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT AAN HET BUREAU VAN HET BLAD, *Warmoesstraat*, N°. 206. En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

PRIJZEN VOOR 3 MAANDEN, te *Amsterdam* ... f 7.— en *Buitensteden* franco ... 8.—

Advertentiën. ZEVEN REGELS of minder ... f 1.75. Elken regel meer ... 25. ZEGEL voor elke advertentie en herhaling ... 35.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

TEN BEHOEVE DER NOODLIJDENDEN OP SCHOKLAND ZIJN BIJ DE REDACTIE ONTVANGEN:

Volgens opgave van 26 Februarij.	*f*	867.88½.
Van J. te O.	»	6.37½.
	Totaal *f*	874.26—

NEDERLAND.

AMSTERDAM 5 Maart. Men verneemt, dat het Z. M. dezer dagen heeft behaagd, aan den luitenant ter zee van de 1ste klasse, P. van Walré en den luitenant ter zee van de 2de klasse, K. van Haugwitz, op hun daartoe gedaan verzoek, met den laatsten dezer maand, eervol ontslag te verleenen uit het vaste corps zee-officieren van de Nederlandsche marine.

— Men schrijft ons van den Helder, dat Zr. Ms. korvet *Boreas*, onder bevel van den kapitein ter zee Paling, welke men dagelijks uit Oost-Indië terug verwacht, in het Nieuwe Diep zou hebben moeten binnen vallen, doch dat aan de directie van marine aldaar den last zou zijn gegeven, om deze korvet te Vlissingen te doen binnen vallen, ten einde voor het fort Bath gepostеerd te worden.

— Men verzekert, dat de heer Beukman in hooger beroep gekomen is, tegen het vonnis der Arrondissements-Regtbank te Amsterdam, waarbij dezelve verklaard is kwaad opposant te zijn, tegen het vonnis ter onteigening van gronden, benoodigd voor den Haarlemmer Spoorweg.

— Op aanstaanden donderdag zal, in den Hoogduitschen Schouwburg hier ter stede, ten voordeele van den heer C. Sesselman, de opera *Vestalin* van Spontini ten tooneele worden gevoerd. Deze représentatie, waarvan de liefhebbers van het Duitsche tooneel zich, met reden, veel goeds voorstellen, zal ongetwijfeld door een talrijk publiek worden bezocht. In het belang der kunst en van den verdienstelijken kunstenaar, vestigen wij de aandacht van het publiek op deze belangrijke voorstelling.

'S GRAVENHAGE 4 Maart. Op heden is door Z. Exc. den heere minister van Buitenlandsche Zaken aan de beide Kamers der Staten-Generaal de navolgende mededeeling gedaan:

Edel Mogende Heeren!

Den 12 Dec. bood ik aan U Edel Mogenden een algemeen verslag aan van de raadplegingen, sedert de indiening der Nota van 's Konings gemagtigde van den 14 Maart, te Londen en elders gehouden, om tot de regeling van het Nederlandsch-Belgische vraagstuk te geraken. Slechts voorbereidend, en geen eigenlijk officiëel karakter dragende, lieten die raadplegingen op het einde van het afgeloopen jaar hare uitkomst wel eenigermate vermoeden, doch hadden den vereischten graad van rijpheid nog niet verkregen, om eenige opening omtrent de bijzonderheden van het verhandelde te veroorloven.

Hare slotsom, welke de Koning mij heeft opgedragen aan U Edel Mogenden mede te deelen, werd aan den Nederlandschen gemagtigde door die van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland aangekondigd bij eene Nota van den 23 Jan., alhier met de daarin vermelde stukken overgelegd, en van den volgenden inhoud: —

Na deze inleiding, worden door Z. Exc. voorgelezen: *a.* de Nota der Conferencie van den 23 Jan. aan den Nederlandschen gevolmagtigde.

b. Het ontwerp van tractaat tusschen de vijf Mogendheden en Z. M. den Koning der Nederlanden

c. De annexe van dit tractaat in 24 artikelen.

d. Het ontwerp van tractaat tusschen Z. M. den Koning der Nederlanden en Z. M. den Koning der Belgen.

e. Het afschrift der Nota van de Conferencie, van den 23 Jan. l.l., aan den Belgischen gevolmagtigde.

Na de voorlezing van deze stukken, die wij reeds vroeger aan onze lezers hebben doen kennen (*Zie den Avondbode van den 1 Febr. l.l.*), gaat Z. Exc. aldus voort:

De vergelijking der bij die Nota voorgestelde tractaten met de 24 artikelen, welker teekening dezerzijds was aangeboden, leverde onderscheidene afwijkingen op van die artikelen, sommige onverschillig of in de bewoordingen verkieselijk, andere nadeelig voor Nederland, zonder dat het, uit de vermindering van het Belgische aandeel in de jaarlijksche rente der staatsschuld, uit het genis van den achterstand, en uit enkele bepalingen omtrent de Schelde voortvloeijende bezwaar op eene evenredige wijze door het wegvallen der liquidatie van het Amortisatie-Syndicaat werd opgewogen. Niet te min oordeelde de Regering aan die nieuwe opofferingen te moeten toegeven, gedurende deze gerekte onderhandelingen steeds het belang van het vaderland in verband beschouwende met den ongunstigen invloed der algemeene staatkundige gesteldheid van Europa op de ongeschonden handhaving onzer regten en der materiële punten van geschil; en zij geraakte aldus tot de overtuiging, dat de drang der omstandigheden medebragt om op te geven, wat niet bereikbaar was. Het in dien zin gestelde antwoord, den 4den Februarij van de Nederlandsche zijde gegeven, luidde aldus: —

(*Ook dit antwoord is alreeds in den Avondbode aan den lezer medegedeeld.*)

Denzelfden dag berigtte de Conferencie aan 's Konings gemagtigde, in de volgende bewoordingen, de mededeeling dezer toetreding aan het Belgisch bestuur:

Aan Zijne Excellentie Mijnheer den Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden.

Foreign Office, 4 Februarij 1839.

De ondergeteekenden, Gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland, hebben de nota ontvangen, die mijnheer de Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden hun, onder dagteekening van heden, heeft doen toekomen, en waarin hij, ten gevolge der bij hem ontvangen instructiën, verklaart, «dat hij gemagtigd «is, om het tractaat tusschen Zijne Majesteit en de vijf Mogendheden, en «het tractaat met België, geannexeerd aan de nota der ondergeteekenden «van 23 Januarij, te teekenen, en, dat hij bereid is, om tot die teekening over te gaan.»

De ondergeteekenden wenschen zich geluk met de ontvangst dezer mededeeling, van wege Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, en zij haasten zich, daarvan aan het Belgische Gouvernement kennis te geven, bij de in afschrift hiernevens gevoegde nota, gerigt aan deszelfs Gevolmagtigde. Zij verzoeken tevens Zijne Exc. mijnheer den Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, de vernieuwde verzekering aan te nemen van hunne bijzondere hoogachting.

(*Geteekend*) SENFFT, H. SEBASTIANI, PALMERSTON, BULOW, POZZO DI BORGO.

Aan Zijne Excellentie Mijnheer den Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Belgen.

Foreign Office, 4 Februarij 1839.

De ondergeteekenden, Gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland hebben heden eene nota van den Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden ontvangen, waarin die Gevolmagtigde, ten gevolge der bij hem ingekomen instructiën, verklaart, «dat hij gemagtigd is, om het tractaat tusschen Zijne Majesteit den «Koning der Nederlanden en de vijf Mogendheden, en het tractaat met «België, geannexeerd aan de nota van de Gevolmagtigden der vijf Hoven van «23 Januarij, te teekenen, en dat hij bereid is, om tot die teekening «over te gaan.»

De ondergeteekenden haasten zich, deze verklaring ter kennisse te brengen van Mijnheer den Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Belgen, zich beroepende op den inhoud der nota, die zij de eer gehad hebben den 23 Januarij jl. aan denzelven te rigten met de ontwerpen der te sluiten tractaten. Zij verzoeken tevens Mijnheer den Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Belgen de vernieuwde verzekering te ontvangen van hunne bijzondere hoogachting.

(*Geteekend*) SENFFT, H. SEBASTIANI, PALMERSTON, BULOW, POZZO DI BORGO.

Intusschen heeft de Regering zich, tegenover de Belgische krijgstoerustingen, niet kunnen onthouden van eenige voorzorg. Dat de jongste buitengewone wapeningen in België onze daartoe strekkende maatregelen zijn voorafgegaan, en aldus noodzakelijk gemaakt hebben, blijkt, onder anderen, uit de raadplegingen der Staten-Generaal over de begrootingswetten, aan het einde van het vorige jaar, bij welke gelegenheid de aandacht der Regering op die wapeningen gevestigd werd. Ter besparing echter van noodelooze uitgaven, en om zelfs den schijn van oorlogzuchtige bedoelingen te vermijden, bepaalde zij zich tot hetgeen de veiligheid van het grondgebied vereischte.

De wensch der Londensche Conferencie, om alle botsingen voor te komen, een wensch, waarin alhier gedeeld wordt, gaf aanleiding tot de wisseling der volgende nota's:

Aan Zijne Excellentie Mijnheer den Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden.

Foreign-Office, den 1 Februarij 1839.

De ondergeteekenden, Gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland hebben met leedwezen vernomen, dat op het oogenblik, nu de pogingen hunner Hoven op eene eindschikking tusschen het Koningrijk der Nederlanden en dat van België zijn gerigt, en nu de voorstellen, die de ondergeteekenden aan de gevolmagtigden der beide regeringen, bij hunne nota's van den 23 l.l., hebben toegezonden, werkelijk in overweging zijn, de strijdkrachten van weêrszijden eene zoo dreigende stelling en houding hebben aangenomen, dat de minste onvoorzigtigheid van een' ondergeschikt bevelhebber, of een bloot misverstand, vijandelijkheden tusschen de beide landen zou kunnen doen uitbreken.

De ondergeteekenden vervullen, als getrouwe tolken van de bezorgdheid hunner doorluchtige Souvereinen voor de handhaving des vredes, een' geheiligden pligt, door, op de dringendste wijze, zoo wel de Nederlandsche Regering als de Belgische Regering uit te noodigen, om, zonder het minste uitstel, tot het doen ophouden van het zoo even door hen aangewezen dreigend gevaar, de noodige maatregelen te nemen, en dus de wederzijdsche krijgsbenden van de uiterste grenzen terug te trekken, en dezen zoodanig te verdeelen, dat geene bedachtheid voor eene ontmoeting of geene verdenking van een vijandig oogmerk meer plaats kan hebben.

Zij verzoeken dienvolgens Mijnheer den Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, om de tegenwoordige nota ter kennis van zijne Regering te brengen, en zijn twijfelen niet, of Zijne Majesteit zal den heer Dedel magtigen, om hun zonder uitstel de bevelen te doen kennen, die Hoogstdezelve, om aan hunne aanvrage te voldoen, zal gegeven hebben.

Terwijl zij aan Z. Exc. de nota mededeelen, die zij te gelijker tijd aan den Gevolmagtigde van zijne Majesteit den Koning der Belgen rigten, nemen zij deze gelegenheid waar, om de eer te hebben van hem de verzekering hunner hoogachting te hernieuwen.

(*geteekend*) SENFFT, H. SEBASTIANI, PALMERSTON, BULOW, POZZO DI BORGO.

Aan Zijne Excellentie Mijnheer den Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Belgen.

Foreign-Office den 1 Februarij 1839.

De ondergeteekenden, Gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland hebben met leedwezen vernomen, dat op het oogenblik, nu de pogingen hunner Hoven op eene eindschikking tusschen het Koningrijk België en dat der Nederlanden zijn gerigt en nu de voorstellen, die de ondergeteekenden aan de Gevolmagtigden der beide regeringen, bij hunne nota's van den 23sten ll., hebben toegezonden, werkelijk in overweging zijn, de strijdkrachten van weêrszijden eene zoo dreigende stelling en houding hebben aangenomen, dat de minste onvoorzigtigheid van een ondergeschikt bevelhebber, of een bloot misverstand, vijandelijkheden tusschen de beide landen zou kunnen doen uitbreken.

De ondergeteekenden vervullen, als getrouwe tolken van de bezorgdheid hunner doorluchtige Souvereinen voor de handhaving des vredes, een' geheiligden pligt, door, op de dringendste wijze, zoo wel de Belgische Regering als de Nederlandsche Regering uit te noodigen, om, zonder het minste uitstel, tot het doen ophouden van het zoo even door hen aangewezen dreigend gevaar, de noodige maatregelen te nemen, en dus de wederzijdsche krijgsbenden van de uiterste grenzen terug te trekken, en dezen zoodanig te verdeelen, dat geene bedachtheid voor eene ontmoeting of geene verdenking van een vijandig oogmerk meer plaats kan hebben.

Zij verzoeken dienvolgens Mijnheer den Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Belgen, om de tegenwoordige nota ter kennis van zijne Regering te brengen, en zij twijfelen niet, of Zijne Majesteit zal den heer van de Weyer magtigen, om hun zonder uitstel de bevelen te doen kennen, die Hoogstdezelve, om aan hunne aanvrage te voldoen, zal gegeven hebben.

Terwijl zij aan Z. Exc. de nota mededeelen, die zij te gelijker tijd aan

MENGELWERK.

DE WEDUWE EN HARE DOCHTERS.

(*Een tafereel uit de veldtogten der Franschen in Spanje.*)

(*Oorspronkelijk.*)

Godsdienstijver en vaderlandsliefde zijn twee magtige drijfveêren, welke aan de menschelijke vermogens eene onberekenbare kracht geven; zij omvatten alles, wat de werkelijke grootheid der ziel uitmaakt: eer, moed, standvastigheid, trouw; en geene gevaren of moeijelijkheden zijn te groot, om dezelve, door hunnen invloed, niet te boven te komen. Maar ook geene beginselen zijn meêr geschikt om tot buitensporigheden over te slaan; en eenmaal buiten de grenzen gedreven, ontaarden zij in verwoestende krachten, die al, wat zij aangrijpen, verdelgen, alle edelheid der ziel verstikken, en niets dan akelige teekenen des doods achterlaten. Wij hebben slechts de geschiedenis te doorloopen, om bij elken stap de bewijzen van deze schrikbare waarheid te vinden, en wij zullen, niet zonder ijzing, ontwaren, tot welk eene buitensporige razernij zelfs de anderzins bedaarde, zachtmoedige en regtschapen Nederlander, door te ver gedreven godsdienstijver en vaderlandsliefde vervoerd kan worden.

Geen wonder dan, dat wij, onder zuidelijker luchtstreken, waar het bloed sneller door de aderen vloeit, door deze beginselen, bedrijven zien ten uitvoer brengen, waarbij de menschheid siddert.

Het is echter zeker, ten minste hoogstwaarschijnlijk, dat de bedrijven van wreedheid, van den burgerkrijg in *Spanje* worden aangerigt, van den oorlog, welke onder de vanen van NAPOLEON in dat ongelukkig land werd gevoerd, niet te boven gaan.

Ware in dien tijd de drukpers zoo vrij geweest als thans; waren andere berigten tot ons gekomen dan de bulletins, die slechts van overwinningen, in drie, ja vierdubbele opteltingen, van verslagen vijanden spraken: waarlijk, wij zouden niet minder dan thans, wegens te ver gedreven beginselen, en over gloeijende wraakzucht te treuren hebben gehad. Het volgende verhaal levert een bewijs daarvan op.

Op een landgoed, in de nabijheid van een gehucht, woonde DONNA ELEONORA, eene rijke Spaansche weduwe, met drie dochters. Hare ziel gloeide van haat en afschuw tegen de Franschen, die zij zoowel voor ontheiligers van hare godsdienst, als voor verwoesters van haar vaderland hield. Men kan van een hart als het hare, tot dweeperij gestemd, wel vermoeden, dat het door eene onleschbare dorst naar wraak gefolterd werd, naardien haar gemaal en twee zonen in den door haar als heilig beschouwden strijd, tegen de overweldigers van haar vaderland, waren omgekomen. Ieder bloedig offer, aan de vertoornde schimmen van hare, zoo geliefde, als diep betreurde panden gebragt, scheen harer verscheurde ziel eene nieuwe verkwikking aan te bieden.

Zoo had zij, in overeenstemming met de bewoners van het gehucht, reeds menigwerf hare wraak gekoeld, en menig jeugdig krijgsman in haar slot zijn graf doen vinden.

In de groote zaal, welker wanden gedeeltelijk met afbeeldsels van voorvaderen, (waarbij ook die van haren gemaal, en van hare zonen gevonden werden,) en gedeeltelijk met die van heiligen pronkten, stortte zij driemaal daags, met hare dochters, voor een Mariabeeld geknield, hare gebeden uit. De eerste maal, zoo ras zij des morgens waren opgestaan; de tweede reize des middags; en eer zij zich ter ruste begaven, werd deze huisselijke plegtigheid, waarbij telkens de zielen der in den strijd omgekomen geliefden gedacht werden, herhaald.

Men zou van de beoefening van eene godsdienst, welke niets dan liefde en zachtmoedigheid ademt, zeker eene vreedzame stemming verwachten; maar hier was het geheel anders; men smeekte slechts om moed en kracht, ten einde aan de wraakzucht te kunnen voldoen. De dochters, geheel aan de moederlijke leiding overgegeven, droegen, even als zij, in het somber oog, en op het kwijnend gelaat, de kenteekenen van die treurige zielsstemming, welke het leven als een' moeijelijk te torschen last doet beschouwen.

Het namiddaggebed was geëindigd, maar de stemming, waarin hetzelve opgezonden was, duurde nog voort; men hield zich met de herinnering aan de afgestorvenen bezig. Met eene fiere teederheid, sprak de treurige weduwe van de heldendeugden van haar gemaal; hoe moedig hij voor het vaderland ten strijde toog, en slechts bij een' verraderlijken aanval had men hem kunnen nedervellen. Dan weder weidde zij uit over de edele hoedanigheden der zonen, die haar de overweldigende krijg ontrukt had. Zij verhaalt, hoe deze, nog op haren schoot spelende, reeds kenteekenen gaven, hunne afkomst waardig te zijn; — hoe zij bij hunne kinderspelen, reeds dien ridderlijken geest, zoo geschikt, om den roem van een oud geslacht te handhaven, deden uitblinken — en eindigde met den uitroep: «vermoord! door de onderdrukkers der volken, de verdelgers der altaren, door de beulen van mijn vaderland vermoord... mijn gemaal, mijne zonen... alles, alles hebben zij mij ontrukt... niets lieten zij mij over, dan de zucht tot wraak, die de eenige steun mijns levens uitmaakt.»

Hare dochters drongen zich om haar heen en omarmden haar, terwijl aller oogen zich op de afbeeldsels der diepbetreurden vestigden.

Op eens hooren zij de trom roeren... Het weemoedig gevoel wijkt voor eene levendiger drift, welke de oogen doet fonkelen. Het is, als of een nieuw leven door hare aderen stroomt; de kwijnende trek is van de aangezigten verdwenen, en door een' blos vervangen, gelijk aan dien, welke het gelaat van den held versiert, wanneer hij ten strijde geroepen wordt, en de beminde zijner tot hem het zwaard aangordt. «Franschen! Franschen!» wedergalmt het door het gehucht. Dit geroep had echter niets gemeens met het blijde gejuich, waarmede een welkome gast begroet wordt. Het geleek veeleer naar het brullen van eenen tijger, die eene prooi ziet naderen, en van verlangen brandt, om dezelve te verslinden.

De troep Franschen was intusschen in het gehucht aangekomen, alwaar hij van den togt zoude uitrusten, en zijn nachtverblijf houden. Spoedig werd alles bewerkstelligd, en de manschappen betrokken hunne kwartieren. De bevelhebber, met zijne officieren, namen hunnen intrek op het landhuis, en eene kleine wacht werd in eene schuur gelegd. In het onthaal, dat de krijgslieden ten huize van Donna ELEONORA genoten, straalde niets door, dat eenig kwaad vermoeden kon opwekken. Alles had er sedert hunne komst een blijmoedig gelaat verkregen. Ieder was in beweging, om hun een verkwikkend avondmaal te verschaffen, en heimelijk streelde zich reeds de Fransche trots met den gunstigen indruk, dien hun krijgshaftig voorkomen op de gastvrije dames gemaakt had.

Bij het avondmaal, hetwelk zeer keurig was, stroomde de wijn, en het gesprek werd zeer levendig. De weduwe nam er aanhoudend deel aan, en scheen in eene opgeruimde stemming te zijn; hare dochters echter waren

den Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden rigten, nemen zij deze gelegenheid waar, enz.

(*geteekend*) SENFFT, H. SEBASTIANI, PALMERSTON, BüLOW, POZZO DI BORGO.

Aan Hunne Excellentiën de Gevolmagtigden der Hoven van Oostenrijk, van Frankrijk, van Groot-Brittannie, van Pruissen en van Rusland, in Conferencie te Londen vereenigd.

Londen, den 11 Februarij 1839.

Bij de nota, waarmede Mijneheeren de Gevolmagtigden van Oostenrijk, van Frankrijk, van Groot-Britannie, van Pruissen en van Rusland, den 1sten dezer maand den ondergeteekende, Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, vereerden, hebben Hunne Excellentiën hem willen uitnoodigen, om aan zijn Hof de uitnoodiging van hunne zijde te doen toekomen, tot het doen terug trekken der Nederlandsche troepen van de uiterste grenzen, en tot het verdeelen daarvan op zoodanige wijze, dat zij niet meer aanleiding konden geven tot de beduchtheid voor eene ontmoeting met de Belgische troepen, en tot de verdenking van een vijandig oogmerk.

In antwoord op de gezegde nota, is de ondergeteekende gelast van ter kennisse Hunner Excellentiën te brengen, dat de Nederlandsche regering, het daarin uitgedrukte denkbeeld deelende, reeds vóór het ontvangen dier nota, zorg heeft gedragen van de kantonnementen harer troepen zoodanig te wijzigen, dat van hare zijde, zoo veel mogelijk, alle soort van botsing met de Belgen vermeden wordt.

De ondergeteekende neemt gaarne deze nieuwe gelegenheid waar, om aan Hunne Excellentiën de Gevolmagtigden der Hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland, de verzekering zijner hoogachting te vernieuwen.

(*Get.*) S. DEDEL.

(*Het vervolg hierna.*)

— Het groot vocaal en instrumentaal Concert, hetwelk gisteren avond, in deze residentie, ten voordeele van het pensioenfonds der leden van de hofkapel, gegeven werd, had eene in *qualiteit* en *quantiteit* aanzienlijke vergadering naar het locaal *Diligentia* gelokt. En geen wonder: Ernst en Vrugt, mad. Marinoni en mejufvr. Buijs; ziedaar genoeg, om de meest begeerigen te bevredigen. Voegt men hier nog bij, behalve het weldadige doel, waartoe de opbrengst bestemd was, de bijzondere omstandigheid, dat mejufvr. Buijs alhier voor het eerst optrad, maar vooral, dat men de twee eerstgenoemden alhier waarschijnlijk voor de laatste maal zoude hooren, dan zal het niemand verwonderd hebben, dat de zaal eivol was; hetgene, bij al het kunstgenot, dezen avond gewis het gemis van een, aan de tegenwoordige behoefte geëvenredigd, locaal, levendiger dan ooit heeft doen gevoelen. De warmte, door de volte te weeg gebragt, zal dan ook ongetwijfeld de voorname oorzaak geweest zijn, dat de heer Ernst, door eene plotselinge ongesteldheid aangetast, de uitvoering van zijn concertino niet heeft kunnen ten einde brengen, maar zich uit de zaal heeft moeten verwijderen, zoodat men de vrees koesterde, van het genoegen, om zijne variatiën op het volkslied te hooren, verstoken te zullen blijven. Hij voldeed echter later, ofschoon zigtbaar ongesteld, aan het verlangen, deswege algemeen geuit. Zeer lang zal het kunstgenot van dezen avond, op welken al de executanten zich zelven als overtroffen hebben, in het geheugen blijven. Bedriegen wij ons niet, dan hebben velen, bij het hooren zingen der romance uit *Guido en Ginèvra*, door Vrugt, bij het refrein: « *car elle a dit: je reviendrai*, » deze woorden, wenschend op den zanger toepassende, veranderd in: « *il reviendra.* » Mogt deze wensch vervuld worden!

BRUSSEL 4 Maart. De zitting der Kamer van afgevaardigden is ten één ure geopend. Een talrijk publiek vult de tribunes, en vele leden van het corps diplomatique bevinden zich in de voor hen bestemde loge.

Na den afloop van het *appel nominaal*, wordt voorlezing gedaan van een groot aantal petitiën zoo *tegen* als *voor* de aanneming; in de meeste echter wordt op de toetreding tot het eindtractaat aangedrongen.

Vervolgens leest de secretaris een besluit voor van den 28 Februarij, bij hetwelk de heeren Dujardin en Smits benoemd zijn, om, gezamenlijk met de ministers, het ontwerp van wet tot magtiging der Regering om de 24 artikelen aan te nemen, te verdedigen, en inlichting te geven, omtrent de schuld en de Scheldevaart; welk laatste aan de gemelde heeren, in het bijzonder, in hunne hoedanigheid van buitengewone commissarissen bij de Conferencie van Londen, is opgedragen. Na de voorlezing van dit besluit, werden de heeren Dujardin en Smits binnengeleid, die vervolgens op de bank achter de ministers plaats namen.

Dat geschied zijnde, verklaart de Voorzitter de algemeene beraadslaging over het ontwerp van tractaat geopend, en geeft het woord aan den heer Dequesne, die, in eene lange redevoering, voor de vuist uitgesproken, de noodzakelijkheid betoogt, in welke België zich bevindt, om zich aan het tractaat te onderwerpen, en eindigt met de verklaring, dat hij stemmen zal voor de aanneming.

De heer Schijven (afgevaardigde van Limburg) beklimt daarop het spreekgestoelte, en spreekt van dáár eene zeer uitgebreide geschreven redevoering uit, die tot omstreeks 3 ure voortduurt. In dezelve veroordeelt hij, met groote hevigheid, de besluiten der Conferencie en het gedrag van het Ministerie, hetwelk voorstelt, om de bevolkingen, door hem vertegenwoordigd, van België af te scheiden.

Ten 3 ure wordt de tribune bestegen door den minister voor de Openbare Werken, den heer Nothomb, wiens redevoering bij het vertrek van den post nog voortduurt.

— De Bayadères bevinden zich op dit oogenblik te Gent; van waar zij zich, zoo als men zegt, naar Holland zullen begeven.

— Gisteren hebben al de gehuwde manschappen van het 13 regement, wier afrekening geschied was, hunne wapens en kleedingstukken in de magazijnen van het dépôt nedergelegd, en zijn vervolgens naar hunne haardsteden terug gekeerd.

— Aan den kolonel van het 15 reserve-regement is door het Ministerie gelast, om van elke compagnie twintig manschappen naar hunne haardsteden terug te zenden. Dezelfde maatregel zal, naar men verneemt, ook tot de andere reserve-regementen worden uitgestrekt.

Deze voorspelen van ontwapening (*reeds vier dagen geleden als op handen zijnde in den* AVONDBODE *aangekondigd*), bewijzen, dat de regering zeker is van den uitslag der debatten in de beide Kamers. Zonder dat, zou zij tot de vermindering der legersterkte niet kunnen overgaan.

— De graaf Amadeus Vilain XIIII, attaché bij de Belgische legatie te Weenen, is alhier aangekomen.

ARLON 1 Maart. Men herinnert zich, dat eene der voornaamste grieven, welke de voorvechters der omwenteling tegen het Nederlandsch gouvernement inbragten, bestond in het te zwaar zijn der belastingen. Het eerste, wat zij dan ook beloofden aan hen, die hun ten speelbal moesten verstrekken, bestond derhalve in het daarstellen van een goedkoop gouvernement. Zoo lang de wittebroods-week der omwenteling nog duurde, bleef de heer Thorn dan ook niet in gebreke, alom uit te trompetten, dat het groothertogdom vóór 1830 tot een bedrag van 3,642,855 francs had moeten betalen, en streelde hij de Luxemburgers met de hoop, dat zij hun jaarlijksch aandeel in de algemeene lasten van den staat merkelijk zouden zien verminderen. Welke is nu de uitkomst geweest? Dat die omwenteling ook in dit opzigt, even als in zoo vele andere, met hare beloften en verbindtenissen lacht en den spot drijft. Men zou zeggen, dat zij er vermaak in schept, hen, die de zwakheid hebben gehad, zich onder hare bedriegelijke banier te laten inschrijven, daarvoor te straffen. Wel verre van te verminderen, worden de belastingen jaarlijks zwaarder. Dus blijkt het, onder anderen, zoo uit officiële, hier uit Arlon herkomstige stukken, als ook uit het laatstelijk door den heer Dubois uitgegeven vlugschrift, dat de provincie Luxemburg (en wel de stad Luxemburg hieronder niet mede begrepen) in de Belgische schatkist gestort heeft: in 1835 fr. 4,147,631. 35; in 1836 fr. 4,248,416. 91; in 1837 fr. 4,549,390. 72.

Vergelijkt men nu dit laatste cijfer met dat van het Nederlandsch gouvernement (fr. 3,642,855) en trekt men daarvan af het aandeel, hetwelk de stad Luxemburg er in heeft kunnen bijdragen, zoo zal het zonneklaar blijken, dat het platte land van Luxemburg tegenwoordig aan deszelfs zoogenaamde verlossers ruim *een millioen 's jaars meerder* moet betalen, dan het aan het Nederlandsch gouvernement plag te doen; ook zelfs toen het regt op het gemaal nog bestond, hetwelk eerst in het begin van 1830 is afgeschaft geworden.

Voegt men hier nu nog bij, de leeningen van de 10 millioen, van de 12 millioen, de 40 pCts., de 10 pCts., de supplementaire additionele centimes, de bij anticipatie betaalde belastingen, de buitengewone onkosten voor de burgerwachten en voor de milicie, en zoo vele andere liefelijkheden, aangename gevolgen der omwenteling, zoo zal men zich eenigzins een denkbeeld kunnen vormen van de ontzettende opofferingen, welke de provincie Luxemburg zich, in het enkel opzigt der belastingen, heeft moeten getroosten, ter wille van eene zaak, die haar geheel vreemd was, en die haar nog bovendien beroofd heeft van hare instellingen van openbare opvoeding, van haar kanaal, van hare stoeterij, enz., en over onderscheiden klassen van hare bevolking eene volstrekte demoralisatie heeft gestort. Zouden de woelgeesten, die de wereld aan alle vier de hoeken in lichte vlam wenschen te zetten, dan van meening zijn, dat de Luxemburgers zich voor zulk eene zaak, van goeder harte, in al de ijsselijkheden van eenen algemeenen of van eenen burger-oorlog zouden storten? Met dit te veronderstellen, zou men te kort doen aan het gezond verstand van onze landgenooten.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. PARIJS 3 Maart. Alvorens de uitslag onzer tegenwoordige verkiezingen in deszelfs geheel zal bekend zijn, moeten er noodwendig nog vele dagen verloopen. Tot zoo lang is het dus moeijelijk, daarover een beslissend oordeel uit te brengen; hoewel veel schijnt aan te duiden, dat het Ministerie Molé daarbij wederom de zege zal verwerven.

Merkwaardig mag het, intusschen, genoemd worden, dat, welke ook de uitkomst dier verkiezingen zijn moge, de strijd tusschen gematigde beginselen en bandeloosheid, welke op dit oogenblik over geheel Frankrijk is aangevangen, uit den aard der zaak, veel van dat Europeesch gewigt verloren heeft, hetwelk hij, nog weinige weken geleden, zoo algemeen vertoonde. In bijna alle onze steden heeft zich bij de kiezers een geest geopenbaard, die allezins geruststellend is te achten voor de vrienden van orde en rust. De coalitie, die zich in den beginne zoo dreigend voor de bestaande regering in Frankrijk ontwikkelde, heeft zich, tegen over den verklaarden wil der meerderheid, van lieverlede op het terrein van den algemeenen vrede verplaatst gezien, en, althans voor het oogenblik, hare oorlogzuchtige inzigten grootendeels moeten opgeven. Een eerst, doch onvermijdelijk, gevolg van die veranderde verhouding der partijen is, dat het Ministerie in kracht heeft gewonnen, wat de tegenpartij in invloed alzoo moest verliezen. Zelfs de mannen der uiterste beweging, die nog altijd van eene republiek droomen, hebben zich aan die algemeene werking moeten onderwerpen, en de taal van de tolken dier partij draagt daarvan ook de ondubbelzinnigste blijken.

In zoo verre ik alzoo den gang der gebeurtenissen in mijn vaderland heb kunnen nagaan, twijfel ik zeer, of de verwachtingen der revolutionairen in België eenigerlei aanwakkering in de alsnu plaats hebbende verkiezingen zullen vinden, maar dat zij hun veeleer eene reden te meer zijn, om voor den drang der omstandigheden te zwichten. Hoe onbegrijpelijk het, derhalve, sommigen ook moge voorkomen, deel ik ten volle in het gevoelen diergenen, welke de schikking en afdoening der Hollandsch-Belgische questie als beslist beschouwen. Nog weinige dagen en, — in spijt van alle tegenkantingen en moeijelijkheden — zal deze gewigtige zaak, door de toetreding van alle partijen, hoogst waarschijnlijk haar beslag erlangd hebben. Hetgeen tot dus verre niet tot het rijk der mogelijkheden scheen te behooren, wordt alzoo zeer eenvoudig, en het zoude zelfs niet ongerijmd zijn, om eenig geloof te hechten aan de bewering van eenige onzer dagbladen, dat de gouvernementen van Nederland en België, in het vooruitzigt dier naderende gebeurtenis, nu reeds, door middel van den Franschen gezant te 's Gravenhage, in *officieuse* betrekking zouden getreden zijn.

PARIJS 3 Maart. De gewone *Parijsche Correspondentie* bevat het volgende:

« Gisteren avond is de prins de Joinville van zijne expeditie uit Mexico alhier op de Tuileriën aangekomen. »

— Volgens de ministeriële dagbladen, en zelfs den *Moniteur Parisien*, die gisteren avond is verschenen, is de formatie der provisionele bureaux gunstig voor het Ministerie uitgevallen, en was dit berigt per télégraaf te Parijs ontvangen

De dagbladen zijn gevuld met opgaven nopens de personen uit welk die bureaux zijn geformeerd, en gaan voort, de candidaten aan te prijzen of te ontraden, ieder naar de kleur welke hij draagt, en de vaan waaronder hij geschaard is. Dat echter de leden der oppositie weinig kan rekenen te hebben op veelvuldige benoeming, blijkt vooral daaruit, dat zij ieder voor zich de noodzakelijkheid schijnen ingezien te hebben, om hun deelgenootschap aan de coalitie te ontkennen. Te oordeelen naar hunne verzekeringen, heeft de coalitie geene leden meer en zij zelve aldus opgehouden te bestaan. Dit getuigt hoedanig de geest der Franschen is en voorspelt aan het ministerie de overwinning.

— Gisteren is Z. M. de Koning, met eenig gevolg, naar Versailles gereden. Bij het verlaten van Parijs, is de as van het rijtuig, waarin Z. M. zich bevond, gebroken, en het gespan heeft het rijtuig in dien toestand nog 20 à 30 schreden voortgetrokken. Z. M. heeft echter geen letsel bekomen, en is, zoodra de paarden tot staan kwamen, uit het rijtuig in een der rijtuigen van het gevolg overgestapt.

— De beroemde Fransche tooneelspeler Saint-Firmin, eerste komiek van het *Théâtre de la Renaissance*, is dezer dagen te Parijs overleden. Hij had zijne roemrijke loopbaan op het *Théâtre de la Gaieté* aangevangen. Vooral schitterde hij in de rollen van *Don César* in den *Ruy Blas* en van den baron *D' Etignac* in de *Lady Melvill.* Zijn verlies voor de kunst zal nog langen tijd worden gevoeld.

— Den 28 Februarij is het treurspel *Esther*, in de *Comédie Française* ten tooneele gevoerd. Dit heeft aanleiding gegeven tot de volgende, voor liefhebbers van verjaardagen niet onbelangrijke opmerkingen:

In 1689, dus juist honderd en vijftig jaren geleden, is de *Esther* voor de eerste maal vertoond; men beweert, dat ook die vertooning heeft plaats gehad op den 23 Februarij.

De dag, op welken Esther den algemeenen moord afwendde, met welke Haman het volk van Israël bedreigde, zijnde 14 Adar, komt in 1839 met den 28 Februarij overeen.

Eindelijk, Mlle. Rachel, die de rol van *Esther* vervulde, had op dien dag haar 18de jaar bereikt; zij is geboren den 28 Februarij 1821.

BAYONNE 27 Febr. Uit brieven van Zugaramundi dd. 26 ll., verneemt men, dat Marotto, op bevel van Don Carlos, te Tolosa halt heeft gemaakt. Den 25sten heeft Don Carlos zich naar die plaats begeven, en een lang onderhoud met den gezegden generaal gehad; waarin laatstgenoemde de maatregelen, door hem genomen, regtvaardigde, als in het belang van zijnen Souverein geschied. Don Carlos heeft het gedrag van Marotto goedgekeurd; men zegt zelfs, dat, ten gevolge van dat onderhoud, een geheel nieuw stelsel van bestuur is aangenomen; eene menigte personen van rang heeft de vlugt genomen, om zich aan dat stelsel te onttrekken. Deze tijdingen zijn mede te Vera ontvangen. Al de provinciën zijn volkomen rustig.

— Volgens andere berigten, hebben Don Carlos en Marotto, te Tolosa eene Conferencie gehouden; waarin zij, naar men verzekert, overeengekomen zijn, dat Don Carlos de Cortes door Estamentos zou doen bijeenroepen, en dat de Fueros der provinciën erkend en gewettigd zouden worden. Marotto behoudt het opperbevel. Met ongeduld wordt de bevestiging dier tijding verwacht.

SPANJE.

LOGRONO 23 Febr. Men zegt, dat Marotto zich naar Lumbier begeeft, dat de zoon van Don Carlos tot Generalissimus der Carlistische troepen, en dat Villareal tot chef van den staf is benoemd. Espartero heeft aan Leon el Conde bevel gezonden, om de Carlisten aan te tasten; terwijl hij aan de chefs van de divisiën gelast heeft, met hunne troepen naar Viana en Lodosa op te rukken.

(Dit berigt schijnt, volgens de bovenstaande tijdingen uit Baijonne, niet gegrond te zijn. Wij geven hetzelve echter om met het Spaansche nieuws in ons geheel te blijven. Nog meer dan vroeger loopen tegenwoordig de Spaansche berigten, dermate uiteen, dat het moeijelijk is het geloofwaardige daarin te onderscheiden. DE RED.)

DUITSCHLAND.

WEENEN 26 Febr. Volgens de jongste tijdingen uit Italië, alhier ontvangen, kan Z. K. H. de Grootvorst Troonopvolger van Rusland niet eerder dan tegen den 10 Maart in deze hoofdstad verwacht worden. Men meent, dat de Erfprins van Saksen-Weimar ook alsdan alhier zal aankomen. — Binnen weinige dagen, zullen de voorloopige werkzaamheden beginnen aan den zijtak van de Keizer-Ferdinands-Noord-Spoorweg naar Stockerau.

BERLIJN 26 Feb. Na eene ongesteldheid van weinige dagen, heeft Z. M. zich gisteren avond voor de eerste maal weder naar den schouwburg begeven; de vreugde, Z. M. wederom in goeden welstand te zien, was algemeen. De opper-presidenten hebben alsnu onze hoofdstad verlaten, en men verwacht, dat de nieuwe verordeningen, betrekkelijk de kerkelijke aangelegenheden, spoedig officiëel zullen bekend gemaakt zullen worden.

— Sedert eenige dagen is de koerierwissel tusschen Londen, Parijs, Weenen en St. Petersburg door onze stad zeer drok.

STADSNIEUWS.

De Criminele Regtbank in Holland heeft, op 5 Maart 1839, Arien Bleeker zich ook noemende Thijs Bleeker, en bekend onder den naam van Bo Bleeker, alsmede van Booijke, verklaard wederspannig aan de wet, en hem veroordeeld in al de kosten, ten deze gevallen; —

Willem Veeres schuldig verklaard aan diefstal van vee uit de weide, en hem dienvolgens veroordeeld tot ¼ uur tepronkstelling en vijf jaren confinement in een tuchthuis, met de kosten.

BEVALLEN. 3 Maart. D. M. Jagtman, geb. Dagneaux, Z. — 4 Maart J. S. Dettmeijer, geb. Högg, Z.

OVERLEDEN. 28 Feb. A. H. Bor. wed. G. Veltman, 65 j. — Wed. Doppegieter, 70 j. — 1 Maart Het kind van J. Stroeve.

176ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekkng der Vijfde Klasse, Maandag 4 Maart.

25ste Lijst: N°. 14471 een prijs van *f* 1,000; N°. 15710 een dito van *f* 1,000; N°. 3621 een dito van *f* 1,000; N°. 14546 een dito van *f* 1,000.

26ste Lijst: N°. 4847 een prijs van *f* 1,000.

Dingsdag 5 Maart. 27ste Lijst: N°. 9549 een prijs van *f* 1,000

N°. 17315 een dito van *f* 1,000.

---

stil, en slechts nu en dan beantwoordden zij de vragen, welke dadelijk aan haar gerigt waren, doch niet dan met eene zekere verstrooidheid. Dit werd inzonderheid door eenen luitenant, die tegenover het jongste meisje zat, opgemerkt, en hetgeen het meest hem trof, was, dat hij in den blik, dien zij nu en dan tot hem opsloeg, iets bespeurde, dat zich niet verklaren laat, maar eene zonderlinge zielsstemming verraadt. Niet onduidelijk bespeurde hij tevens, dat zij, zoo dikwijls hij een navorschend oog op haar sloeg, in eene merkbare verlegenheid geraakte. In twijfel, of hij dit aan voordeelige of onvoordeelige gevoelens ten zijnen opzigte moest toeschrijven, verzonk hij in nadenken, en hield zich eindelijk overtuigd, dat er iets bijzonders, hetzij dan gunstig of ongunstig voor hem, moest gebeuren.

Nadat de avondmaaltijd geëindigd was, werd aan ieder zijn nachtverblijf aangewezen. Den genoemden luitenant viel eene donker behangen en van antieke meubelen voorziene kamer ten deel, waarvan het aanzien alleen tot zwaarmoedige gedachten kon leiden; hetwelk niet weinig toebragt om zijne onrust te vermeerderen. Lang stond hij in twijfel, welke partij hij nemen zou; eindelijk besloot hij den nacht slapeloos door te brengen, en op alles waakzaam te zijn. Hetgeen hem meer geschikt maakte, dit besluit ten uitvoer te brengen, was, dat hij, terwijl zijne krijgsmakkers de glazen lieten klinken, door zijne overpeinzingen gestoord, slechts weinig gedronken had. Na de deur van zijne kamer wel gesloten en de vensters onderzocht te hebben, plaatste hij zich in eenen armstoel in eenen hoek van de kamer, en hield zijne wapenen gereed. Alles werd doodelijk stil. Nadat de klok twaalf ure had geslagen, scheen de magt der natuur over zijne waakzaamheid te zullen zegevieren; zijne matte oogleden vielen, ondanks alle tegenkanting, digt, en eene onrustige sluimering overviel hem. Eensklaps doet hem een geritsel ontwaken. Naast de plaats, alwaar hij zat, ging eene geheime deur open, en de dochter des huizes, tegenover welke hij aan tafel gezeten had, trad, met een licht in de eene en eenen dolk in de andere hand, binnen. Haar gelaat was vreeselijk gespannen, hare gitzwarte oogen stonden wijd geopend en strak; zij was in een wit nachtgewaad gehuld, en hare donkerbruine lokken zweefden langs haren hals en schouderen. Iemand, bijgelooviger dan onze krijgsman, zou gewaand hebben eenen geest te zien, waarin haar zwevende gang, welke niet het minst geluid deed hooren, hem voorzeker bevestigd zou hebben. Zij ging regt op het ledekant aan, dat voor hem gereed was gemaakt. Toen zij voor hetzelve gekomen was, scheen eene huivering haar te overvallen; zij aarzelde, doch, na eenen blik ten Hemel geslagen te hebben, scheen zij weder moed te grijpen, en met een afgewend gelaat rigtte zij herhaalde dolksteken op het bed. De luitenant, nu volkomen van haar doel verzekerd, vloog op en greep haar aan. Van schrik bestorven, deed zij nog eene poging om hem den dolk in het hart te wringen; doch gelukkig ontwapende hij haar. « Rampzalige! wat wilt gij doen? » vroeg hij met drift: « U aan de schimmen van mijnen vader en van mijne broeders opofferen. » — « En mijne krijgsmakkers? » — « Zij zijn den nacht des doods reeds ingegaan; ieder onzer had een bestemd offer... gij waart tot het mijne aangewezen. » De luitenant stond als aan den grond genageld, en hield, in eene soort van stuiptrekking, de jonge schoone zoo vast omklemd, dat haar adem in de borst dreigde te stikken. Op eens liet een schot zich hooren en er kwam iemand den trap opstuiven. Het was de oppasser van den luitenant, die aan de deur klopte en riep: « doe open, mijnheer, doe open, men zal u vermoorden! » De luitenant liet nu zijne prooi los, welke dadelijk door de geheime deur ontsnapte. Hij opende de deur, en zijn ontstelde bediende stond voor hem, met eene pistool in de hand: « ik heb » zeide deze, « eenen kerel den kop verbrijzeld, die reeds twee mijner kameraden had omgebragt: gelukkig nog kwam ik hem voor, en ik dank den Hemel, dat ik u nog levend weder vinde. »

Nu werd de wacht geroepen, en alles onderzocht. Men vond al de Fransche officieren in hun bloed wentelende, en de weduwe met hare dochters in eene kamer versperd. Men gunde zich den tijd niet, om dezelve te overweldigen, en stak het landhuis aan vier hoeken in den brand.

Toen reeds de vlammen opstegen, vertoonden zich de weduwe en hare dochters aan het venster der kamer, waarin zij zich bevonden; reeds had het vuur een gedeelte van den grond doorblakerd. « Gij zijt gewroken, edele schimmen! » riepen zij uit: « ofschoon ook een enkel offer ontsnapt is; gij zijt gewroken, » en dit zeggende, wierpen zij zich achtervolgens in de vlammen. Met het aanbreken van den dag, werd *reveille* geslagen; maar uit menige woning kwam niemand te voorschijn, en ook niemand durfde er zich in begeven. Het detachement was tot minder dan de helft gesmolten.

Op zoodanige wijze dunden de Fransche legers, bij die veldtogten in *Spanje*, waarvan zoo hoog werd opgegeven, terwijl de *Bulletins* groote getallen van verslagen vijanden vermeldden. De menschheid huivert van zulke schriktafereelen, en het oordeel schiet te kort, wie het meeste te verfoeijen is, hij, die zulke barbaarschheden pleegde, of hij, die, van het regt des sterkte misbruik makende, den zwakkere, die hij verdrukt, er toe uitdaagt.

DE BEJUKA-PLANT.

De *Bejuka-plant* is eene der zonderlingste verschijningen, welke de bosschen van *Venezuëla* opleveren. Overal groeit die plant, van uit den grond naar de toppen der hoogste boomen, waaraan zij zich hecht, even als het want aan den mast van een schip. Dikwerf, wanneer zij volkomen uitgestrekt staan, en bij twee of meer door elkander zijn gegroeid, gelijken zij touwen, hebben eene gelijke dikte, en zijn zonder bladen of takken. De sterkte dier zoodanig gegroeide planten is zeer onderscheiden, daar zij van verschillende dikte zijn, van die van het dunste garen af tot die van zes à zeven duim middellijn. Dun en versch worden zij in deze streken tot een aantal verrigtingen gebruikt, waartoe men elders touw bezigt; de bewoners der bosschen binden met dezelve de balken en sparren hunner woningen aan elkander; de visschers laten daarmede hunne vischkaren, tot op eene diepte van verschillende vademen, zinken. De heer HAWKSAW heeft gezien, dat boomen van eenen aanzienlijken middellijn, ofschoon geheel doorgezaagd, alleen door deze ondersteuningen geschraagd, in dezelfde onverwrikte rigting staan bleven, tot dat dezelve waren doorgekapt.

BLADVULLING.

De abt REGNIER, secretaris der Fransche academie, verzamelde eens, na het einde van eene vergadering dier academie, in zijnen hoed van de leden giften, tot zeker weldadig doel. Een der veertig leden, de president ROSES, een bekend gierigaard, had ook het zijne bijgedragen. De abt had dit echter niet bemerkt, en hield hem andermaal den hoed voor. ROSES zeide, dat hij hem reeds voldaan had. « Ik geloof het, » hernam REGNIER, « maar ik heb het niet gezien. » « En ik, » voegde FONTENELLE, die naast ROSES zat, er bij: « Ik heb het gezien, maar kan het nog naauwelijks gelooven. »

Per Koerier,

BRUSSEL 4 Maart, *des avonds ten 6 ure. Zitting der kamer van Afgevaardigden.*

Voorzitter de heer Raykem.

De zitting was beschreven tegen 11½ uur, doch zij is niet vroeger geopend dan ten half een.

Uit het appel nominaal blijkt, dat 71 leden tegenwoordig zijn. Het proces-verbaal der laatstvorige zitting wordt gelezen en goedgekeurd.

Een der secretarissen doet verslag van de petitiën, die bij de kamer zijn ontvangen; eenige derzelve zijn tegen, de meesten echter voor de aanneming gestemd.

Vervolgens werd voorgelezen een besluit van den 28 Febr., waarbij de heeren Dujardin en Smits benoemd werden tot commissarissen van het gouvernement, speciaal belast, om, met de ministers, de voorgestelde wet tot aanneming der 24 artikelen te verdedigen, voor zoo veel meer bijzonder betreft de schuld en de Scheldevaart.

De ministers van Oorlog, van Openbare Werken en van Buiten- en Binnenlandsche zaken komen ter zaal in, en plaatsen zich op de voor hen bestemde bank.

De heeren Dujardin en Smits worden binnengeleid, en plaatsen zich op de bank, achter de ministers.

De tribunes zijn geheel vol; de gespannen aandacht des publicks teekent de belangstelling, welke de beraadslagingen, die over het lot van België zullen beslissen, hetzelve inboezemen. De heer Dumortier geeft aan de Kamer te kennen, dat hem op het oogenblik drie petitiën zijn geworden, respectivelijk geteekend door de voormalige leden van het *Congres Constituant*, door de leden van de Regtbank van Koophandel, door de officieren der burgerwacht, en door den Gemeenteraad van Doornik, alsmede door de provinciale raden van Henegouwen, te Doornik woonachtig, en door de notabelste kooplieden uit dezelfde stad. De redenaar besluit de opgave van de teekenaren dier petitiën, welke protesten inhouden, tegen elke verbrokkeling, met de opmerking: dat de eerbiedwaardige namen, welke daarop voorkomen, ruim opwegen, tegen die, welke geplaatst zijn op de adressen, waarbij de aanneming van het eindvonnis is voorgestaan.

Hierop verklaarde de Voorzitter de algemeene beraadslaging te zijn geopend, omtrent het ontwerp van wet, strekkende om de regering tot de aanneming van het eind-tractaat te magtigen, en geeft het woord aan den heer Dequesne.

In eene uitvoerige redevoering, voor de vuist uitgesproken, en bij welke de spreker niet anders schijnt te raadplegen dan eene kleine nota van punten, ontwikkelt de heer Dequesne, in de eerste plaats, de beginselen, die geheel zijn parlementair gedrag hebben bestuurd. De redenaar zegt, die beginselen niet te verzaken, maar thans, nu het vraagstuk reeds ten vierden male aan de Kamer wordt voorgelegd, door een naauwgezet onderzoek der verbindtenissen van België, en van den toestand, waarin België tegenwoordig geplaatst is, tot de overtuiging gekomen te zijn, dat het tractaat moet worden aangenomen; daar het niet meer de opoffering van 400,000 Belgen betreft, maar de geheele toekomst van België van die aanneming of niet aanneming afhangt.

Wij hebben, zegt de spreker, alles, wat menschelijkerwijze mogelijk was, in het werk gesteld, om onze ongelukkige broeders met ons vereenigd te houden; maar de vroegere discussiën over de 24 artikelen hebben vóórlang allreeds doen zien, dat Limburg en Luxemburg provinciën waren, vastelijk bestemd, om aan het ongeluk te worden prijs gegeven.

Dit gezegd hebbende, ontwikkelt de redenaar de beweegredenen, aan welke de groote Mogendheden, bij de bepaling der grenzen van het Koningrijk der Nederlanden, hebben gehoor gegeven.

In 1815 werden zij door het verlangen, om den vrede van Europa te bevestigen, aangedreven, en in 1839, gelijk in 1831, werden zij door het verlangen bestuurd, om dien vrede te handhaven.

Er is, om hunne uitspraak te ontgaan, slechts een middel voorhanden; het is dat van het krijgsgeschut; het is de wederstand tegen geheel Europa, hetwelk, ten nadeele van België, is verbonden. Het ware te wenschen, dat de beraadslagingen over dit onderwerp nog uitgesteld konden worden, tot een tijdperk van meerdere kalmte, maar de gelegenheid ontbreekt. Het Gouvernement bad, in plaats van zijne besluiteloosheid, rondborstigheid behooren te toonen; het had zich de belangrijke voordeelen van 8 jaren van stilstand kunnen ten nutte maken, en aan Holland geldelijke schadevergoeding, aan den Duitschen Bond waarborgen, omtrent onze toekomstige betrekkingen, kunnen aanbieden; dit een en ander zou de sympathiën der vreemde Mogendheden opgewekt en bevorderd hebben. Deze weg ware de zekerste en doelmatigste geweest; maar indien hij niet gevolgd is, men moet echter billijk genoeg zijn, om te erkennen, dat ons Ministerie en onze gemagtigden te Londen eene groote mate van geestkracht ontwikkeld, en onze regten met volharding bepleit hebben.

De tegenstand, zegt de spreker, biedt geene enkele kans aan op een' goeden uitslag. Wij zouden de bewoners der twee gewesten aan al de rampen van eenen inval prijs geven. Ik zeg het met smart; maar de zaak van Limburg en Luxemburg is verloren. Met betrekking tot de schuld en den Scheldetol, heeft de Conferencie onze billijke aanspraken niet gehoord, maar de gevolgen van eenen wanhopigen wederstand zouden grooter zijn, dan de nadeelen, welke wij in deze opzigten ondervinden.

Omtrent de questie van de bevoegdheid der Kamer, roept de spreker art. 68 van de grondwet in, en betoogt, dat de Kamer allezins bevoegd is om te beschikken.

De redevoering werd besloten met te kennen te geven, dat de spreker, hoewel met leedwezen, stemmen zal vóór de aanneming der 24 artikelen, en de merkwaardige bijvoeging, dat hij aan zijne landgenooten van Limburg en Luxemburg niet voor eeuwig vaarwel zegt.

Vervolgens is het woord aan den heer Schijven, een' der afgevaardigden van Limburg, die zijne redevoering leest:

Sinds ik in deze Kamer ben, mijne heeren — aldus vangt hij aan — heb ik nimmer geloofd, dat men ooit de nationaliteit van mijne lastgevers zou kunnen betwijfelen. Ik had vertrouwen in hun regt, en op de billijkheid van hunne zaak. Hunne regten zijn dezelfde als de uwe; gelijk gij, hebben zij het groote werk, dat een Koningrijk België gesticht heeft, tot stand gebragt; gelijk gij, hadden zij vertegenwoordigers in het nationaal Congres; gelijk gij, hebben zij hunne afgevaardigden in deze Kamer. Als men andere regten aanneemt, vertreedt men met voeten dezelfde revolutie, die den grondslag van onze nationaliteit uitmaakt, en vertrapt men de Souvereiniteit van het volk, die gevestigd en geheiligd is door de bepalingen van onze grondwet. Maar de regtvaardigheid is niet altijd de verwinnende partij; de zwakke, die regt heeft, van den sterke bescherming te vorderen, wordt niet zelden opgeofferd. Gave de Hemel, dat de oplossing van het ernstige vraagstuk, dat wij behandelen, er geen nieuw en bedroevend voorbeeld van opleverde. Maar uw volgend gedrag afleidende uit het gedrag, dat gij reeds gehouden hebt, twijfel ik er niet aan, dat het ontwerp van wet, hetwelk de regering den rampzaligen moed heeft gehad, u voor te stellen, door u zal aangenomen worden.

Toen Koning Willem zijne toetreding had te kennen gegeven tot het tractaat, dat alle onze regten, en de nationale eer, en de nationale waardigheid geweld aan doet, hebt gij een adres bestemd, om de algeheelheid van het grondgebied te doen bewaren. Dat adres is gevolgd door petitiën in denzelfden zin, in alle de gewesten des rijks, ontworpen en geteekend. Alle die petitiën bewezen, hoezeer de natie overeenstemde in zucht, om hare waardigheid en eer te verdedigen. De woorden, die van den troon zijn uitgegaan, strekten nog meer om ons nopens het lot onzer broederen gerust te stellen; zij verklaarden, dat onze regten zouden beschermd worden met *Volharding en Moed*, en de geestdrift, welke die woorden hebben opgewekt, toonde nog duidelijker de volmaakte eensgezindheid van Regering en Volk, omtrent dit belangrijke voornemen.

Dezelfde eensgezindheid openbaarde zich bij de voordragt der wet, om het leger, tot afwending van alle geweld, te versterken; alle deze daadzaken stelden de natie gerust, en bewezen aan onze vijanden, dat België vaardig was tot alle opofferingen, ter handhaving zijner onafhankelijkheid en eer. Maar, helaas! die eensgezindheid bestaat niet meer. Drie ministers, die wij aan onze zaak verbonden moesten achten, leggen ons het tractaat ter teekening voor. Ik beklaag hen, mijne heeren; ik begrijp het niet, van waar zij, hunne vroegere handelingen overdenkende, den moed tot zulk eene daad ontleenen; en ik kan het mij ook niet verklaren, hoe de regering ons zoo langen tijd heeft durven en kunnen streelen met de valsche hoop, dat Limburg en Luxemburg zouden bewaard blijven, daar wij het nu weten, uit het verslag van den minister van buitenlandsche zaken, dat de regering van den aanvang af de onderhandelingen over het territoir als vruchteloos heeft beschouwd.

Vervolgens hangt de spreker een tafereel op van den toestand, in welken de inwoners van Limburg en Luxemburg zullen verplaatst worden, indien zij met Holland weder worden vereenigd. Het is — roept hij jammerend uit — een misdrijf zonder voorbeeld in de geschiedenis der beschaafde volken, wanneer gij, hetgeen God verhoede! den moed hebt om het noodlottige *Ja* uit te spreken! — Zoudt gij de stem van uw geweten en de vrees voor namelooze wroeging aldus verstikken kunnen?

Na deze hartbrekende uitboezeming, doorloopt de spreker de vraagstukken, die met de Scheldevaart in verband staan, en beweert, dat Holland geene middelen zal verwaarloozen, om de vaart op de Schelde te belemmeren, zelfs dan, wanneer de tol van *f* 1.50, bij het eind-tractaat vastgesteld, door hetzelve genoten wordt.

Hij besluit zijne redevoering, met de verklaring, dat de Kamer, indien zij het tractaat verwerpt, de nationale eer gaaf en ongeschonden zal houden, en volstrekt geenen oorlog te vreezen heeft; maar, dat, indien zij het tractaat aanneemt, de broedermoord zeer spoedig door eenen zelfmoord zal worden gevolgd.

De heer Nothomb, minister van Openbare Werken, begint met te verklaren, dat indien de tegenwoordige ministers het roer van staat hebben in handen gehouden, zulks het gevolg is van hunne innige overtuiging, de zaken wèl te hebben bestuurd. Indien zij niet gepoogd hebben, om het kabinet voltallig te maken, het is, omdat nieuwe ministers de handelingen van het Ministerie, door gemis aan zaakkennis, niet zouden hebben kunnen verdedigen. De tegenwoordige ministers zijn op dit oogenblik in het Ministerie, omdat zij in hetzelve waren op den 23sten Januarij.

Na deze inleiding, treedt de minister in eene breedvoerige beschouwing, om aan te toonen, dat het tractaat noodwendig moet aangenomen worden. Omtrent de oorzaken van de bestaande moeijelijkheden voor België, zegt hij, dat zij vooral zijn voortgevloeid daaruit, dat Luxemburg gedurende 15 jaren als Belgisch gewest is beschouwd geworden, terwijl het inderdaad moest aangemerkt worden, te behooren aan het Duitsche verbond; en hij herinnert deswege aan hetgeen omtrent dat onderwerp in 1830, door den heer Bignon van de Fransche tribune is gezegd. Vervolgens de kansen van eenen oorlog schetsende, komt de Minister op dit onderwerp terug, zeggende, dat de aanspraak van België op Luxemburg ongegrond is, en dat Luxemburg uitsluitend tot Duitschland behoort. Zoodanig was ook het gevoelen van den heer Bignon, en van het kabinet, tot hetwelk hij behoorde, en waarvan de heer Lafitte als voorzitter en de maarschalk Maison als minister van Buitenlandsche zaken deel maakten. Het Fransche gouvernement heeft gemeend, dat Luxemburg, sinds 1815, als eene Belgische provincie bestaan heeft, en het was in dien zin, dat aan prins Talleyrand instructiën zijn gezonden. Evenwel merkt de minister aan, dat de Luxemburgers gelijk hebben gehad, toen zij zich aan de Belgische revolutie aansloten, en dat Europa eenen grooten misslag begaat, door België van de twee gewesten te versteken; doch hij voegt er bij, dat de Luxemburgers en de Belgen, ook vereenigd, te zwak zijn om zich tegen geheel Europa te verzetten. Hij onderzoekt alle de verschillende stelsels, die tot wederstand zijn voorgedragen, en bewijst, of poogt althans te bewijzen, dat niet een derzelve, bij den tegenwoordigen stand van zaken, gelukken kan. Alle pogingen, om de regten van België te doen erkennen, zijn in het werk gesteld, maar de Conferencie heeft haar eindvonnis uitgesproken, en geen tegenstand is meer mogelijk.

Eindelijk besteedt de minister meer dan een uur aan de verdediging van zijn Kabinet, en plaats het eind-tractaat in het schoonste licht; aantoonende, dat het veel voordeeliger is, dan dat, hetwelk in 1832 is aangenomen. Na aldus gedurende 2 uren het spreekgestoelte te hebben in bezit gehouden, eindigt hij met te verklaren, dat het *onafhankelijke* België gedwongen is, het eind-tractaat aan te nemen, dat aan hetzelve is opgelegd, door de noodzakelijkheid, en de behoefte van Europa.

De heer Zoude, afgevaardigde van Luxemburg, volgt den minister op in het woord, en ook in rijkheid van woorden. In eene redevoering, die mede zeer lang is, zonder nieuw te zijn, dat wil zeggen, zonder eenig nieuw denkbeeld aan te geven, verdedigt hij met kracht, ja zelfs met hevigheid, de regten van Limburg en Luxemburg.

Na het eindigen der redevoering van dezen spreker, vraagt de generaal Willmarr, de minister van Oorlog, het woord. Ook hij heeft eene lange redevoering voor te dragen; — maar de Kamer schijnt vermoeid; aan alle kanten roept men om renvooi naar morgen, en de voorziter geeft gehoor aan den algemeenen wensch. De zitting wordt omstreeks 5 ure gesloten, en zal weder geopend worden op morgen middag, ten 12 ure. Alsdan zal de heer Doignon, na den Minister Willmar, het woord voeren.

Er is hier geen ander nieuws. Alles is kalm. Uit de dagbladen blijkt u, dat mijne berigten omtrent de ontwapening, die van lieverlede zal plaats hebben, naauwkeurig zijn geweest.

Beursprijzen der Effecten.

Amsterdam, 5 Maart, 4½ ure.

Omschrijving der Effecten.		volg. de Socᵗ. tot nat des Obligatiehandels. van	tot	gebleven	volgens de Effecten-Societeit. laagste	hoogste	gebleven.
NEDERL. Werkelijke Schuld	a 2½	65	¼	$\frac{1}{16}$	55$\frac{1}{16}$	⅛	$\frac{1}{16}$
Dito	» 5	101	¼	$\frac{3}{16}$	101⅛	$\frac{3}{16}$	»
Uitgestelde dito	»	1$\frac{1}{16}$	⅛	$\frac{5}{64}$	1$\frac{9}{128}$	$\frac{5}{64}$	$\frac{9}{128}$
Kansbiljetten	f	27¼	½	$\frac{5}{16}$	27$\frac{5}{16}$	$\frac{7}{16}$	$\frac{5}{16}$
Amortisatie-Syndic.	» 4½	94¾	95	94⅞	94$\frac{13}{16}$	⅞	»
Dito	» 3½	79½	80	79¾	79⅝	¾	¾
Handel-Maatschappij	» 4½	175¾	176¼	175⅞	175⅞	176	175⅞
Nieuwe dito	» 4½	»	»	»	»	»	»
Nieuwe dito 1837	» 4½	»	»	»	»	»	»
Entrepôt-Dok	» 4½	»	»	»	»	»	»
Oost-Ind. Leening	» 4	»	»	»	»	»	»
Dito	» 5	97½	98	97$\frac{13}{16}$	97¾	⅞	$\frac{13}{16}$
Aandeelen Kansb.	» 4	»	»	»	»	»	»
Spoorweg Haarlem	»	»	»	»	»	»	»
Aand. Rijn-Spoorw.	» 4½	102¼	¾	½	102½	»	»
FRANKR. Inschrijving G. B.	» 3	»	»	»	»	»	»
ENGELAND. Dito	» 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE. Leening *Ardoin's*	» 5	17½	18	17$\frac{11}{16}$	17$\frac{11}{16}$	¾	$\frac{11}{16}$
Dito onbep. Stukk.	» 5	»	»	»	»	»	»
Passive	»	»	»	»	»	»	»
Deferred	»	»	»	»	»	»	»
Fransche Uitgestelde	»	»	»	»	»	»	»
Engelsche dito	»	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Londen	» 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS. Certific. bij *L. & B.*	» 5	»	»	»	»	»	»
Dito *Falc. & Co.*	» 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen	» 5	»	»	»	»	»	»
Aandeelen *Tavolieren*	3½	»	»	»	»	»	»
Dito te Parijs	» 3½	»	»	»	»	»	»
RUSLAND. *H.&C.* 1798, 1816	» 5	105	½	¼	105¼	»	»
Dito 1828, 1829	» 5	105	½	¼	105¼	»	»
Dito 1831, 1833	» 5	98	¼	⅛	98⅛	¼	»
Oblig. te Londen	» 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Hamburg	» 5	103	¼	⅛	»	»	»
Inschr. in Assign.	» 6	»	»	»	»	»	»
Certific. van dito	» 6	»	»	»	»	»	»
POLEN. Aandeelen à fl. 300	» f	121½	123½	122	»	»	»
Dito à fl. 500	» »	»	»	»	»	»	»
PRUISSEN. Dito R. 50	» »	»	»	»	»	»	»
Neg. Londen 1830	» 4	»	»	»	»	»	»
OOSTENR. Aandeelen à fl. 100	» f	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 250	» »	479	481	480	480	»	»
Metaliek	» 5	103¼	½	⅛	103⅜	»	»
Dito	» 3	»	»	»	»	»	»
Dito	» 2½	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen	» 5	»	»	»	103	»	»
Weenerb. *Goll&Co.*	» 5	»	»	»	»	»	»
Dito	» 4	»	»	»	94½	»	»
N. Ween. Aand. fl. 500	» f	»	»	»	»	»	»
DENEMARK. Oblig. te Londen	» 3	»	»	»	»	»	»
BRAZILIE. Dito dito	» 5	77¾	78¼	78	78	¼	»
LOUISIANA. *Hope & Comp.*	» 5	99½	¾	⅝	99⅝	»	»
DARMSTADT Aand. bij loting	» f	»	»	»	»	»	»

BEURSBERIGT.

AMSTERDAM, 5 Maart, 1839.

Niettegenstaande de vaste houding der Buitenlandsche beurzen, en hoewel de berigten uit België dagelijks gunstiger worden, en daardoor de afloop der zaken steeds minder en minder twijfelachtig wordt, was ook heden de handel in Integralen en Kansbilletten niet zeer geanimeerd; ten gevolge van eenige, doch niet beduidende verkoopen, blijven derzelver prijzen eenigzins flaauwer dan gisteren; van overige Binnenlandsche Fondsen is weinig te vermelden; alleen waren eenige verkoopers in 4½ pCt. Syndicaten, voor welke O. I. 5 pCt. werden in de plaats genomen, waardoor de eersten iets flaauwer, en de laatsten iets vaster blijven.

In Ardoins was, even als gisteren, weder vrij veel affaire, doch ook beletteden eenige realisatiën dezelve, zich geheel op hunne hoogste notering te handhaven; van de overige Buitenlandsche Fondsen leden alleen Brazilianen, ten gevolge van eenige verkoopen, eene beduidende prijsvermindering; de overige bleven onveranderd.

Columbia 2de Leening, a £ 100. 19$\frac{15}{16}$, ⅞. Coupons Griekenl. bl. enk. *f* 2¼. Dito roode enk. *f* 2⅛. Dito Columbia enk. *f* 3$\frac{15}{16}$. Dito Ard. Nov. 1837, Mei en Nov. 1838, 12$\frac{13}{16}$.

Koers van het Geld. Beleening 4. Prolongatie 5. Wissel-Disconto 3 pCt.

Prijzen ten 5 Ure: Integralen 55$\frac{1}{16}$. Kansb. *f* 27$\frac{5}{16}$. Handel-Maatsch. 175⅞. Ardoins à £ 85. 17$\frac{11}{16}$.

ROTTERDAM 4 Maart.

Wisselk. Hamburg 2/m 35½, kort 35¾. Parijs 2/m 56⅞, kort 57¼. Bordeaux 2/m 56½, kort 56¾. Frankfort 6/w 36⅛.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN 2 Maart.

Consols op tijd.	3	» 93⅛ à ¼.		Spanj. Ard. m. c.	5	» 20¼ à ½.
Brazilië	5	» 80½ à 81.		Passive		» 4⅞ à 5⅛.
Mexico	6	» 23¾ à 24¼.		Deferred		» 8⅝ à ⅞.
Columbia 2e L.	6	» 20⅜ à ⅝.		Portugal.	5	» 35½ à ¾.
Peru	6	» 17½ à 18½.		dito	3	22⅛ a ⅜.
Denemarken	3	» 76 à ½.		Holland.	2½	» 55⅜ à ⅝.
Rusland	5	» 112 à ½ exd.		dito	5	» 103⅜ à ⅝.
				dito O. I.	5	» 100¼ à ¾.

Spaansche Fondsen hebben zich heden weder in prijs verhoogd, ten gevolge van een gerucht, dat verschillende generaals der Carlisten de partij der Koningin hadden gekozen. Portugesche mede iets vaster; ook hebben Columbianen eene kleine prijsverbetering ondervonden. In de overige Fondsen geene bijzondere handel of variatie.

PARIJS, 3 Maart.

In het Koffijhuis *Tortoni* waren 3 pCt. Fransche Fondsen heden gevraagd à 79.60.

ANTWERPEN, 4 Maart.

Metaliek	5	» 106⅞.	Ardoin	5 pCt.	17½.
Partialloten		*f* 476.	Napels, *Falcon.*	5	» 93.
Loten fl. 500.		» 815.	Darmst. Loten.		» 22⅝.
Pol. Lot. fl. 500.		» 138.	Pruiss. Loten.		*f* 123¾.
dito 300.		» 129½.			
Nassau Loten		» 21½.			

Hoewel de koers der Ardoins van Londen van den 2 Maart op nieuw merkelijk hooger komt, had zulks alhier weinig invloed, en waren dezelve eerder aangeboden dan gevraagd; vóór de beurs bood men, zonder affaire, 18, doch ter beurze opende de prijs dadelijk 18 p., ging, ten gevolge van eenige verkoopen, terug tot 17¾, en blijft 17$\frac{11}{16}$ g., ¾ p.; de handel was echter niet belangrijk. Belgische Fondsen waren zeer gewild; 5 pCt. 99 g., 3 pCt. 69¾. Aand. in de Bank voor de Volksvlijt 95½ à 96. *Société de Commerce* 93¾ — Volgens de laatste berigten uit Brussel, van dezen morgen, zoude het Gouvernement, bij de beraadslagingen over het voorgedragen ontwerp van wet, op eene meerderheid van 10 à 12 stemmen kunnen rekenen.

BRUSSEL, 4 Maart.

De houding der beurs bewijst genoegzaam, dat men het einde der bezorgdheden nadert, en dat de uitslag der zittingen niet twijfelachtig is; de grootste rust blijft steeds in de stad heerschen, en er zijn, even als te voren, de noodige militaire maatregelen genomen. De koersen der Fondsen zijn alle hooger, en blijven dezelve gevraagd, 5 pCt. 99¼. 4 pCt. 89¼, 3 pCt. 69¾. In Ardoins was weinig affaire; de notering is 17¾.

BERLIJN, 28 Februarij.

Pruiss. Leen.	4 pCt.	102.	Pol. Lot. fl. 500	pCt.	78½.
Loten dito	»	70⅞.	dito 300	»	68¾.
Metaliek	5 »	108¾.	Holland	2½ »	53$\frac{5}{12}$.
Loten fl. 500.	»	138.	Kansbilletten / Restanten		3⅝.
Bank-Actiën		1013.			
Rusl. Londen	5 »	112½.	Napels, *Falcon*	5 »	93½.
dito Hamb.	5 »	108¼.			
dito 1831 en 33.	5 »	103¾.			

De koersen der Fondsen waren heden grootendeels iets williger; de handel was algemeen niet belangrijk.

FRANKFORT A/M, 2 Maart.

Metaliek	5 pCt.	106¾.	Pol. Lot. fl. 500	»	78¾.
dito	3 »	80¼.	dito 300	»	68⅞.
Bank-Actiën	*f*	1785.	Holland	2½ pCt.	54$\frac{15}{16}$ à 55.
Loten fl. 500.	»	135.	Spanj. Ard.	5 »	5⅞
			Taunusbahn	*f*	278½.

De hoogere koersen van Amsterdam hadden op den prijs der Integralen eenen goeden invloed, en blijft dezelve ¼ hooger.

WEENEN, 26 Februarij.

Metaliek	5 »	106$\frac{25}{32}$.	Bank-Actiën	»	1486¼.
dito	4 »	100¾.	Loten fl. 500.	»	135¾.
dito	3 »	80$\frac{17}{32}$.	Wisselk. Amst. 2/m		136⅛.

WISSELKOERSEN. 5 Maart 1839.

	Geld.	*Papier.*		*Geld.*	*Papier.*
Londen kort		11.97½	Londen 2/m		11.90

Afloop der Veiling van 300 pakken Manilla *Hennep:* Kav. 1, *f* 60¼; kav. 2, *f* 60¼; kav. 4 en 5, *f* 60, en kav. 15, *f* 59; het overige à *f* 69 opgehouden.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar BATAVIA, het nieuw gebouwd en gek. tweed. fregatschip *Anna Paulowna*, Kapt. J. C. Jäger, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Wit en Lenaertz, van Olivier en Comp., Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar BATAVIA, het Nederl. nieuw gek. tweed. fregatschip *Neêrlandsch Indië*, Kapt. P. E. Carst, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Witt en Lenaertz, van Olivier en Comp., Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar SURINAME, het gek. tweed. driemast galjootschip *Wilhelmina*, Kapt. J. J. Klint, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het nieuw gebouwd en gek. brikschip *Pieter en Eduard*, Kapt. M. Jurgensen, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het gekop. tweed. barkschip *Maria Frederika*, Kapt. K. B. de Weerd, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Scheepstijdingen.

Gepraaid 10 Febr. op 37° 30′ N. br. en 9° 9′ W. l.: het schip de Lemmer, Kapt. Tammes, v. Cette n. Rotterdam.

Gezien, in het kanaal bij de oevers: het schip Kinderdijk, Kapt. B. H. Meyerhoff, v. Rotterdam n. Leverpool.

Het schip Luna, Kapt. T. P. Helen, v. Glochester n. North Shields, in Texel binnen, heeft den 2 Maart de reis voortgezet.

Z. M. oorlogsbrik de MEERMIN, Kapt. Luit. Van der Plaat, v. Helvoet n. Batavia, te Falmouth binnen, heeft den 25 Febr. de reis voortgezet.

Den 24 Jan. lagen ter reede van Laguna de schepen de 5 Gebr., Kapt. Poods, v. Rotterdam; Aurora, Kapt. Zuiderduin, en Alida, Kapt. Haasnoot, beide v. Amsterdam, gereed, om eene lading Suiker in te nemen.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 4 Maart Z. O. en O. Z. O. — Niets.

VLIE en TERSCHELLING, geene lijsten aangekomen.

HELVOET 3 Maart O. — Gisteren nog: W. Lisdell, Amelia, Hull.

BRIELLE en MAASSLUIS 4 Maart O. — Niets.

ANTWERPEN 5 Febr. Woodruff, Bruges (S), Hull. Britton, Antw. (S), Londen. — Op de Rivier: Bartlett, Julie en Marie, Marseille.

BATAVIA 23 Oct. Kapt. A. de Mouye, Z. M. fregat DE ZAAN, Padang. — 24 Oct. Kapt. Luit. J. W. Moll, Z. M. korvet HIPPOMENES (met 115 man troepen), Macassar.

CURAÇAO 5 Jan. Carst, Thetis, Amst.; zou 14 dito n. Havana verzeilen.

UITGEZEILD.

TEXEL 4 Maart. P. van Duyvenbode, Jan Pieterszoon Koen, Batavia

R. Tjebbes, jonge Lodewijk Anthonie, Suriname. J. H. Henning, Harmonie, dito. J. Visser, Havana Packet, Havana. C. Jaski, Eensgezindheid, Triest.

HELVOET 4 Maart. J. Parlevliet, Generaal van den Bosch, Batavia. F. J. Korting, Carl Johan, St. Ubes. — Gisteren nog: J. Smith, Charles Henry, Boston. W. A. Bakker, Neptunus, Belfast. P. H. Puyster, Nijverheid, dito. F. Taay, Fortuna, Leverpool. P. Admiraal, de Vr. Johanna, Londen. B. R. Berg, de Vr. Margaretha, dito. A. Kiers, Wemelina Kranenborg, dito. T. Moloney, Apollo, Hull. R. Lyall, Frankfort Packet, Leith.

BRIELLE 4 Maart. H. J. Polter, de 2 Gebroeders, Glasgow.

VLISSINGEN 1 Maart. H. Lister, George Canning, Hull. H. Tobbens, Johannes, Hamburg. E. E. Valk, Louisa, Emden; alle 3 v. Antwerpen. L. Rozier, Dunquerquois (S), Rotterdam n. Duinkerken. J. Ansdell, Clara, dito n. Londen. A. Flotman, Thomas en William, Lynn n dito. — 2 Maart. F. Gilbert, 3 Amis, Marseille. A. van Schie, Constant, Leverpool. J. Lowther, Yandew, Bristol. T. Page, Victory, Londen. G. Perry, Fortuna, Leith; de 5 laatste v. Antwerpen. A. van der Ka, Jonge Jacob, Dordrecht. J. Nahmens, Louisa, Rotterdam. C. van Ahlen, de Beurs, dito.

ST. HELENA 8 Jan. J. Middle, Amalia Thompson, Batavia n. Amsterd. J. P. Meyer, Javaan, dito n. dito, (het laatste sedert gepraaid.)

TRIEST 13 Febr. (Zeilkl.): Hedquist, Betty, Rotterdam.

CETTE 22 Febr. Helwich, Gloria, Stettin. Schmidt, Sirius, Amsterd. — 23 Febr. Bagge, Josephina, Rotterdam.

HAVRE 2 Maart. Delarue, Paris (S), Hamburg.

VAART OP DEN RIJN.

AMSTERDAM, 5 Maart 1839.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Mainz,	het schip	Niort,	schipper H. A. Brillmeyer.
» Dusseldorf,	» »	Carolina,	» W. Weerpas.
» Keulen,	» »	de Jonge Henrietta,	» P. H. de Vries.
» Duisburg,	» »	Mercuur,	» P. Muller.
» Rijnschans,	» »	Catharina,	» Ant. Grenshauser.
» Wezel,	» »	Alma,	» A. Balk.
» Frankfort,	» »	Canaris,	» J. Rau.
» Mannheim,	» »	Neptun,	» E. Haasters.
» Coblenz,	» »	Op Hoop van Seegen,	» W. Hell.

KEULEN, 2 Maart. *Vertrokken:* G. Sommer, naar Coblenz; H. Balk, naar Rotterdam, met 5,366 ctr.

In Lading: Naar Antwerpen, F. Kamps; naar Amsterdam, H. Bieltjes; naar Rotterdam, G. J. Willemsen; naar Dusseldorp tot Emmerick, J. Budberg; naar Andernach en Neuwied, B. Schilowsky, A. Patron en C Schäfer; naar Coblenz en de Moezel, P. Leininger; naar Bingen en Mainz, J. Brillmeyer; naar de Neder-Main, Gebr. Schultz; naar de Midden- en Boven-Main, C. W. Muller; naar Worms, Mannheim, Rijnschans en Leopoldshaven, W. Dunk.

Voorbijgevaren: P. Kröll, van Mainz naar Rotterdam, met 3,815 ctr.; M. Köhler, van Mannheim naar dito, met 3,538 ctr.; de Wed. Arnolds, van Mainz naar dito, met 2,717 ctr.

Rijnhoogte te Keulen 2 Maart, 19 voet, 9 duim. Caub 1 Maart, 19 voet, 2 duim.

Carga-Lijsten.

AMSTERDAM.

RIGA, *H. J. F. Ahlwardt*, MARIE UND BETTY. 90 l. Rogge, Melvil en Co; 75 tjes. Zaai-Lijnzaad, P. F. Laarman en Zoon; 350 tjes do. do., Order.

ANTWERPEN.

PORT-AU-PRINCE, ..., GELT. 3,698 b. Koffij, E. en A. Weber.

LIJST der dagen en uren van afvaart voor de Stoomslepers, tusschen ROTTERDAM *en* LOBITH.

Van *Rotterdam* en *Gorcum* naar *Lobith*, 1839.

Maart.					Maart.				
6 Woensdag,	's namidd.	ten	1	ure.	20 Woensdag,	's namidd.	ten	1	ure.
8 Vrijdag,	»	»	3	»	22 Vrijdag,	»	»	3	»
10 Zondag,	's morgens	»	6	»	24 Zondag,	's morgens	»	6	»
13 Woensdag,	»	»	$8\frac{1}{2}$	»	27 Woensdag,	»	»	$8\frac{1}{2}$	»
15 Vrijdag,	»	»	10	»	29 Vrijdag,	»	»	10	»
17 Zondag,	»	»	$11\frac{1}{2}$	»	31 Zondag,	»	»	11	»

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

HAMBURG, 1 Maart.

KOFFIJ. De speculatie heeft deze week zeer beduidenden handel veroorzaakt, waardoor de prijzen zich iets verhoogden. De volgende partijen vonden koopers: ong. 1,600 balen Dom. van $4\frac{7}{8}$ à $5\frac{1}{4}$, en 6,600 balen Brazil van $4\frac{1}{2}$ à $5\frac{5}{8}$.

SUIKER. In de laatste dagen bleef de handel in ruwe zeer onbeduidend, en bestond alleenlijk in iets bruine en witte Bahia. Intusschen blijven de houders zeer vast, en schijnen voor de hand geene lagere offertes, dan tot hier toe, te willen aannemen, te meer, daar de toevoeren nog spaarzaam aankomen. Geraffineerde, even als vreemde Lompen en Melis, deze week stil; prijzen onveranderd.

SPECERIJEN. Van *Peper* en *Piment* kocht men iets uit speculatie; de eigenaars houden thans iets hooger. *Cacao* zeer vast.

RIJST in alle soorten prijshoudend, bij matigen handel; beste qualiteit ontbreekt steeds; van Bremen zijn hier 100 vaten nieuwe Carolina aangekomen, waarvan reeds iets tot 19 M. geplaatst is.

THEE. Gedurende de verloopen maand ging weinig in dit artikel om: ong. 203/4, 84/8 en 500/16, in diverse soorten, werden aan den man gebragt; de prijzen bleven onveranderd en vast.

TABAK. Men verkocht: ong. 200 kan. Varinas à 13, 327 pakk. Portorico à $5\frac{1}{2}$, en 255 ser. Cuba à $8\frac{1}{2}$ sch. Toevoeren: ong. 200 ser. Dom., 100 ser. dito, en 327 pakk. Portorico.

TRAAN. Eene partij Zuidzee is tot 38 M. Bco. verkocht.

RAAPOLIE lager; men kan thans tot 22 M. koopen, terwijl men vorige week nog 24 M. besteedde. De handel bestond deze week uit eenige duizend centenaars, in de prijzen van 22 à 23 M.

TALK onveranderd; eenige kleine partijen zijn tot $32\frac{1}{4}$ à $32\frac{1}{2}$ R. verkocht.

METALEN. Banca *Tin* is iets stiller; ter plaatse werd tot 9 à $9\frac{1}{8}$ sch. gelaten; op levering wordt iets tot $8\frac{7}{8}$ sch. aangeboden.

KATOEN. Voor dit artikel heerscht nog steeds eene goede meening, ofschoon de handel zich bij kleinigheden bepaalt.

ANTWERPEN, 4 Maart.

KOFFIJ. Heden zijn 800 balen Brazil van $26\frac{1}{4}$ à $27\frac{1}{2}$, en eenige partijtjes St. Domingo en Java tot diverse prijzen afgedaan. De verkoopen der vorige week hebben 4,350 balen beloopen; de prijzen zijn iets vaster.

SUIKER. 2,000 kilo's brooden zijn ter verzending van *f* $17\frac{7}{8}$ à *f* $18\frac{1}{2}$ gekocht.

KATOEN. 50 balen Georgia zijn tot geheim gehouden prijs verkocht.

ROTTERDAM, 4 Maart.

KRUIDENIERSWAREN. 700 vaatjes zwart *Rosijn* werden heden tot *f* $8\frac{1}{4}$ verkocht.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

ROTTERDAM, 4 Maart.

De aanvoer van Inlandsche *Granen* blijft in alle soorten genoegzaam voor de behoefte; van *Rogge* en *Garst* echter is die grooter dan te verwachten was.

Tarwe. Zeeuwsche blijft in vorigen koers, met trage koopers; 124, 126 ℔ puike nieuwe, die zeer schaarsch is, *f* 340, 350, 360; gewone 120, 122, 124 ℔ *f* 285, 300, 315, 322. De consumtie-handel in roode *Tarwe* is bijzonder klein en slepend; in de vorige week is bij uitslijting verkocht 130 ℔ nieuwe Kleefsche *f* 375; 130 ℔ nieuwe Rijn *f* 370; 130 ℔ puike nieuwe Bovenl. *f* 370; 128 ℔ puike nieuwe Geldersche *f* 350; 125 ℔ mindere dito *f* 330. Sedert vorigen marktdag is er veel Rijn *Tarwe* ter verzending opgeruimd, als: 129, 130, 131 ℔ puike Beneden-Rijn *f* 360, 365, 369, 126 ℔ puike hooge Rijn *f* 350, 125, 126 ℔ mindere dito *f* 338, 340, alles bij aanzienlijke partijen in entrepôt. Heden 131 ℔ puike nieuwe Bovenl. *f* 370, 130 ℔ dito *f* 365, 126, 128 ℔ witbonte Poolsche *f* 390, 394 in consumtie. In publieke Veiling enkele kavelingen, 128 ℔ witbonte Koningsberger *f* 396, in consumtie verkocht.

Rogge veel ter markt, en sedert vorigen marktdag *f* 3 lager; Vlaamsche en Zeeuwsche *f* 7.20, 7.50, 7.80, Noord-Brab. *f* 7, 7.25, 7.50, 122 ℔ puike oude Brab. *f* 250, 118 ℔ Triester *f* 230, 116 ℔ Riga *f* 221, 117 ℔ Koersche te Schiedam *f* 232. In publieke veiling 117, 118 ℔ meer en min beschadigde Koersche van *f* 210 tot *f* 216.

Garst weder *f* 3, 6 lager; Overmaassche en Zeeuwsche winter *f* 140, 150; dito zomer *f* 125, 130, 135; 105 ℔ nieuwe Koersche *f* 195.

Haver vindt geene vraag dan tot lagere prijzen.

Boekweit *f* 2, 3 hooger; Noord-Brab. *f* 183, 185; Vriessche Zand *f* 180.

Erwten zonder verandering; puike graauwe *f* 10, 11; puike groene *f* 7, *f* 7.50; puike witte *f* 6.50, 7; de mindere en gewone soorten *f* 4.50, 5, *f* 5.50, 6, 6.50.

Boonen. Puike witte en bruine schaarsch; Walchersche *f* 9, 10; goede en puike Goesche *f* 7, 8, 9; puike Walchersche bruine *f* 11, 50, 12 50; goede Zeeuwsche bruine *f* 6, 8, 10; geringe en wakke witte en bruine *f* 2, 3, 4, *f* 5. *Paardenboonen* weder *f* 3 lager en moeijelijk te verkoopen.

Kool- en *Zomerzaad* zonder verandering; winter £ 50, 54, 58; zomer £ 36, 38, 40, 42, 44.

Lijnzaad als voren; 110, 111 ℔ Liskoffs *f* 270; 106 ℔ Archangel *f* 257.

Regtzaken.

'sGRAVENHAGE 4 Maart.

De Hooge Raad der Nederlanden heeft dezer dagen een arrest gewezen in de zaak van F. A. Zonnevelt van der Grugten, bij arrest van het Provinciaal Hof van Holland, in dato 5 Januarij ll., veroordeeld tot te pronkstelling en vijfjarig confinement, wegens diefstal, bij nacht gepleegd. Van wege den veroordeelde was, in eene memorie aan den Hoogen Raad, betoogd, dat, aangezien deze diefstal den 26 November ll., des avonds omstreeks 8 ure gepleegd was, zulks niet als nacht kon worden gecenseerd.

De Hooge Raad heeft de rejectie van dit beroep in cassatie daarop gegrond, dat, zoo wel door de geregtshoven in Frankrijk als hier te lande, algemeen is begrepen, dat onder het woord nacht moet worden verstaan, het tijdvak tusschen den opgang en den ondergang der zon, en, dat er geene genoegzame redenen bestaan, om van dezen vrij algemeenen regel af te wijken.

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 4 Maart 1839, *in het O. Z. Heeren-Logement*, *te* Amsterdam.

N. 3. Een Koopmanshuis, c. a., op de Keizersgracht, tusschen de Spiegel- en Vijzelstraten, N. 4085. *f* 16,000. — *f* 4,000. E. Zweerts.

N. 4. Een Huis en Erve, c. a., zijnde het Maarser, Breukeler en Loener Veerhuis, op den Singel en hoek van het eerste Klooster, N. 4277. *f* 6,750. — *f* 90. Opgeh.

N. 5. Een Koopmans-Winkelhuis, c. a., in de eerste Rozendwarsstraat, N. 1997. *f* 2.275. — *f* 25. Opgeh.

N. 6. Een Huis en Erve, c. a., in de Laurierstraat, tusschen de eerste en tweede Laurierdwarsstraat, Z. Z. N. 1265. *f* 1,225. — *f* 2. Opgeh.

N. 7. Twee Huizen en Erven, c. a., op den Nieuwezijds Achterburgwal, tusschen de Vliegende- en Braamstegen, N. 3905 en 3906. *f* 3,275. — *f* 30. J. Feije.

N. 8. Een Huis en Erve, c. a., in de Keizersstraat, bij de Nieuwmarkt, N. 3492. *f* 1,050. — Opgeh.

N. 9. Een Huis en Erve, c. a., in de St. Jacobstraat, nabij den Nieuwezijds Voorburgwal, N. 1837. *f* 800. — *f* 25. Opgeh.

N. 10. Een Winkelhuis, c. a., in de Kerkstraat, tusschen de Vijzelen Spiegelstraten, N. 4177. *f* 3.000. — *f* 25. Opgeh.

N. 11. Een Huis en Erve, c. a., in de tweede Goudsbloemdwarsstraat, tusschen de Goudsbloemgracht en de Palmstraat, N. 994. *f* 440. — *f* 10. J. B. Hachtman.

N. 12. Een Huis en Erve, c. a., aan het einde der Kleine Wittenburgerstraat, op het zoogenaamde Wittenburger Dijkje, N. 829. — *f* 1,100. R. van Zoelen.

N. 13. Een Winkelhuis en Erve, op den Amstel, tusschen de Bakker- en Paardestraten, N. 4731. *f* 1.600. — *f* 100. J. Feije.

N. 14. Een Huis, c. a., op de Eglantiersgracht, tusschen de Prinsengracht en eerste Leliedwarsstraat, N. 237. *f* 2.050. — *f* 20. Dito.

N. 15. De helft in drie Huizen, c. a., in de Slijkstraat, N. 13, 14 en 15. *f* 980. — *f* 50. J. F. Schutte.

N. 16. Een Kapitaal Erf, met de overblijfselen van een door den brand vernield Gebouw, in de Rapenburgerstraat. N. 5193. *f* 750. — Opgeh.

N. 18. Twee Huizen, c. a., op de Elandsgracht, op den hoek van de Lijnbaansgracht, Z. 7., N. 185 en 186. N°. 185. *f* 1,050. — B. Keuch, en N°. 186. *f* 775. — Dito. En *f* 25. Dito.

N. 19. Een Huis, c. a., in de eerste Laurierdwarsstraat, tusschen de Lauriergracht en Laurierstraat, W. Z., N. 1242. *f* 800. — *f* 2. Opgeh.

N. 20. Een Huis, c. a., in de Anjelierstraat, bij de eerste Dwarsstraat, N. 4541. *f* 1,025. — *f* 16. B. H. Evers.

N. 21. Drie Huizen, c. a., in de Goudsbloemstraat, bij de Baangracht, N. 83, 84 en 85. *f* 825. — *f* 50. A. B. Zuure.

N. 22. Een Huis, c. a., in de korte Koningstraat, W. Z., N. 3112. *f* 800. — *f* 125. L. Rijfkogel.

NB. De Perceelen N°. 1, 2 en 17 zijn niet geveild.

Schouwburgen, Concerten

EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Woensdag 6 Maart 1839: ARTHUR, OF ZESTIEN JAREN LATER, [illegible]neelspel in twee Bedrijven, naar het Fransch van *Dupentis*, *Fonta*[illegible] *Davrigny*, door den Heer Mr. *J. H. Burlage*; *F. N. Stoetz*. Ge[illegible]door: DE OPSTAND IN HET SERAIL, Nieuw Groot Ballet Pantomime, [illegible]monteerd door den Balletmeester *A. P. Voitus van Hamme*; Nieuwe [illegible]tumes; en Nieuwe Decoratiën van den Heer *J. E. de Vries*; Muzijk [illegible] den Heer *A. Berlijn*. *Ten Zes ure op het Tooneel.*

THEATRE FRANCAIS.

Sous la direction de Monsieur BAUDOT.

MERCREDI 6 Mars 1839, à la demande générale, la deuxième et de[illegible] SOIRÉE MUSICALE, donnée par Mr. *de Ch. Vrugt*, conjointement avec [illegible]ministration.

(Abonnement, Diplômes et Entrées de Faveur généralement suspendu

PROGRAMME:

Première Partie.

1. Ouverture.
2. Duo de l'opéra *Guillaume Tell* de *Rossini*, chanté par Mad. *Ma*[illegible]*noni* et Mr. *Vrugt*.
3. Concertino pour la Clarinette, de *C. M. von Weber*, exécuté par [illegible] *D. Goudswaard*, de Rotterdam,
4. Duo de l'opéra *Jessonda*, chanté par Mlle. *J. Buijs* et Mr. *Vrug*[illegible]
5. Adagio et Rondo Scherzo, pour le Violon, composé et exécuté [illegible] Mr. *Ernst*.
6. Air de *Mercadante*, chanté par Mad. *Marinoni*.

Deuxième Partie.

1. Ouverture.
2. Fantaisie sur des thèmes de l'Opéra *Othello*, composée et exéc[illegible] par Mr. *Ernst*.
3. Duo de l'opéra *Norma*, chanté par Mad. *Marinoni* et Mlle. *J. Bu*[illegible]
4. Variations par la Clarinette sur un thème de *Mayseder*, executées [illegible] Mr. *D. Goudswaard* de Rotterdam.
5. Caprices sur l'air national composés et executés par Mr. *Ernst*.
6. Variations de *Rhode*, chantés par Mr. *Vrugt*.

Précédé de: LA MARQUISE DE SENNETERRE (demandé), Comédie [illegible] actes, du théâtre français, par Mr. *Mélesville* et *Charles Duveyrier*.

Dans *La Marquise de Senneterre:* Mr. *Delafosse*, *Chilly*, *Henri Pa*[illegible] Mad. *Thierret*, *Jaspin*, *Contremoulin*.

On commencera à $6\frac{1}{2}$ heures precises.

Prix des places: Premièr Rang fl. 3; Partèrre et Second Rang fl. [illegible] Troisièmes fl. 1.50.

DEUTSCHES THEATER. *In der Amstelstrasse.*

45te Vorstellung im Abonnement.

Mittwoch 6 März 1839. DAS NACHTLAGER IN GRANADA, Grosse Ro[illegible]tische Oper in 2 Aufzügen. Musik von *Conradin Kreutzer*. Hierauf: [illegible] REISENDE STUDENT, Posse mit Gesang, in 2 Aufzügen. Musik von [illegible]schiedenen Componisten. *Anfang um 7 Uhr.*

Text Bücher zur Oper *Das Nachtlager* sind bey den Buchhändlern [illegible] Brouwer, N. Z. Voorburgwal, N°. 165, und J. D. Gertner, Muiden[illegible] N°. 53, wie auch an der Theater-Casse à 30 Cts. zu haben.

Donnerstag 7 März 1839. (Zum Vortheile des Herrn *Sesselmann*) [illegible] VESTALIN, Grosse Heroïsche Oper in 3 Acten. Musik von *Spontini*.

*** *Licinius*, Herr *Binder*, erster Tenor vom Kais. Königl. Hof-Th[illegible] zu Wien, als Gast.

GRAND SALON.

Théâtre des Variétés.

Woensdag den 6 Maart 1839. KAROLINA, OF HET GELDERSCH LA[illegible] MEISJE, Vaudeville in één Bedrijf. Na hetzelve: DE HEER LUSTIG. DI[illegible] WAARDER LIEDJESDICHTER, Vaudeville in twee Bedrijven. Tusschenbeide[illegible] de werkzaamheden van de Familie *Etienne* en *Alexandre*.

De Entrée voor ieder Persoon is 75 Cents, welke in vertering zal [illegible] den aangenomen. *Aanvang ten $7\frac{1}{2}$ Ure.*

GROOT FRASCATI.

Zaturdag den 9 Maart 1839. *Op algemeen verzoek: Het derde* [illegible] *allerlaatste* BAL, alwaar de Walzen en Galoppen van *Strauss* en *Lan*[illegible] en de Quadrilles van *Muzard* en *G. H. Broekhuijzen Jr.*, met buiten[illegible] gewoon groot Orchest, uitgevoerd zullen worden.

Entrée f 2 *Aanvang ten $10\frac{1}{2}$ Ure.*

NB. Costumes zijn aan het Locaal verkrijgbaar.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAART.